

Φιλελευθέρως 8/1/2006

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ: mailbox@phillelefttheros.com

Νοσταλγίες της οδού Γλάδστωνος της παλιάς Λεμεσού

Αγαπητή Σύνταξη,

Τελευταία έγινα μάρτυρας ενός νοσταλγικού γεγονότος. Ήταν περίπου 11-12 το βράδυ και ξαφνικά όταν περνούσα από την άλλοτε σφύζουσα από ζωή οδό Γλάδστωνος της παλιάς Λεμεσού βλέποντας την σχεδόν έρημη ράγισε η καρδιά μου. Εκεί που αντηχούσαν παλιά οι καντάδες και οι μαντολινάτες των Φανάρη και Γιωργαλλέττων, οι ρομαντικοί περίπατοι της νύκτες που ύπνος δεν ερχόταν, επικρατεί βουβαμάρα και σιωπή. Εξάιρεση αποτελεί η αρχοντιά των κτιρίων και των μπαλκονιών που μαρτυρούν τα ίχνη μιας περασμένης λαμπρής εποχής. Εντυπωσιάζει η αρχοντιά της παλιάς οδού Γλάδστωνος, η οποία σκεπάστηκε και θάφτηκε από μπετόν αρμέ. Λείπει εκείνο το φαντασμαγορικό θέαμα που πρόσφεραν οι άμαξες με τα άλογα και τους ιππότες με τα χρυσοποίκιλα μπαστούνια τους.

Πώς μπορώ να ξεχάσω από τα παιδικά μου χρόνια το πολυσύχναστο καφεενείο «Ακρόπολις» του αξέχαστου πατέρα του Ντίμου Μιχαηλίδη, προέδρου του ΑΔΗΚ. Εδώ εγίνοντο οι μεγά-

ΡΙΟ, Αλάμπρα, Αθήνα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη δεκαετία του 1956-1967 όταν τραγουδούσα καντάδες με τους αξέχαστους Φανάρη και Γιωργαλλέττους διασχίζοντας την οδό Ανεξαρτησίας μέχρι την παραλία με τα αθάνατα τραγούδια «Κελαηδήστε ωραία μου πουλάκια», «Μη φοβάσαι μη φοβάσαι στο πλευρό μου πάντα θα 'σαι» κ.ά. Αυτά αναπολώ και λυπούμαι που δεν μπορώ να τα ξαναζήσω.

λοι χοροί της ΑΕΛ και του ΑΡΗ και εμφανίζοντο οι ελληνικοί θίασοι των αλησμόνητων Λάμπρου Κωνσταντάρρα, Μάρως Κοντού, Αλίκης Βουγιουκλάκη, Δημήτρη Παπαμιχαήλ, κ.ά.

Ο «Κρίνος», το στέκι της αριστοκρατίας, το «Φιέστα» και το «Μιλκαμπαρ» του αξέχαστου Αντωνάκη. Τα σουβλάκια Πατίκη, τα γνωστά σάντουιτς Αλέξη. Οι κούπες του Αργύρη. Το Ζαχαροπλαστείο η «Χαρά» και οι εύγευστοι Λοκμάδες Χαμπή. Τα σωματεία «ΑΠΟΛΛΩΝ», «ΑΡΗΣ», «ΑΕΛ», «ΑΡΙΩΝ» κ.ά. Οι παλιοί κινηματογράφοι Γιορδαμλή, Ζάππειον,

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Σ. ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΗΣ

18/1/2006

Στους παλιούς δρόμους της Λεμεσού

Μια βόλτα στους παλιούς δρόμους της Λεμεσού, Ξυπνά θύμψεις στον Γιαννάκη Σ. Τσαγγαρίδη.

Περνώντας πρόσφατα από την άλλοτε σφύζουσα από ζωή οδό Ειρήνης της παλιάς Λεμεσού, που κατευθύνεται προς το παλιό Κάστρο όπου αντηχούσαν οι παλιές καντάδες και μαντολινάτες των αθάνατων κανταδόρων Φανάρη και Γιώργου Γιωργαλλέτου τις καλοκαιρινές νύκτες που ο ύπνος δεν ερχόταν, αντίκρισα ένα παλιό αρχοντικό ισόγειο σπίτι. Όταν πλησίασα, άκουσα αξέχαστες μελωδίες απδονιού και τα πόδια μου με οδήγησαν στο χώρο του μουσικού μεζεδοπωλείου «Το Κηπούι» όπου έπαιζε το μελωδικό τρίο με απίθανες φωνές και βιρτουόζους οργανοπαίκτες. Σταύρος κιθάρα και τραγούδι, Χρίστος κιθάρα και τραγούδι και η εκρηκτική Λάουρα, σε ένα ρεπερτόριο έντεχνων ρεμπέτικων λαϊκών τραγουδιών.

Δύο επώνυμοι δικηγόροι από τη Λεμεσό με κάλεσαν στο τραπέζι τους και απολαύσαμε τους πλούσιους και παραδοσιακούς μεζέδες από σουβλάκι, σούγλα, σιεφταλιά, σιφάδο, παγιδάκια στη σχάρα κ.ά., από την πλούσια εξυπηρέτηση του σεφ Ανδρέα Στυλιανού και του αδελφού του, ιδιοκτήτη και παλιού μου φίλου Μέλιου Στυλιανού, πρώην μουσικού

από τις παλιές χοροεπερίδες του φεστιβάλ ροδάκινου στον Κάτω Μύλο, όπου κέρδισα πολυλούς διαγωνισμούς χορού «σέικ».

Με εντυπωσίασε το πλούσιο ντεκόρ του μεζεδοπωλείου «Το Κηπούι» με κάδρα που απαθανατίζουν παλιούς ρεμπέτες.

Παλιές αναμνήσεις από φωτογραφίες του Μώλου, του παλιού λιμανιού, του Κάστρου κ.ά. Ζωντανές μνήμες των παιδικών μου χρόνων παραμένουν από δέκα χρόνων που πήγαίνα στη χιλιτραγουδημένη πόλη του γλεντιού και του καρναβαλιού, την ωραία Λεμεσό.